

ת"פ 31415/04/17 - מדינת ישראל נגד דנה שוישה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 31415-04-17 מדינת ישראל נ' שוישה

לפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דנה שוישה

הנאשמת

גזר דין

כללי

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה ובמסגרת הסדר טיעון **בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") (להלן: "**תיק תקיפת השוטרים**").

2. הנאשמת צירפה את ת"פ 59807-01-21 של בית משפט השלום בתל אביב (להלן: "**תיק התקיפה בכביש**"), והורשעה בו על פי הודאתה בעבירות הבאות:

תקיפה, עבירה לפי סעיף 379 לחוק;

חבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק;

שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"ט-1969.

3. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשמת תודה ותורשע בכתבי האישום המתוקנים בשני התיקים. אשר לעונש הוסכם שהצדדים יטענו באופן חופשי.

כתב האישום המתוקן בתיק תקיפת השוטרים

4. ביום 01.05.2016 עמדו השוטרים רס"ל מעיין פרץ ופקד מריה גרה מחוץ לאצטדיון טדי בירושלים. באותה עת עברה הנאשמת במקום וקיללה את השוטרים: "שרמוטה, זונה, משטרת פלסטין". השוטרים ביקשו מהנאשמת לעצור אך היא החלה לרוץ, והשוטרים רדפו אחריה בליווי שוטרי מג"ב עד שנעצרה. בעת מעצרה, אחזה השוטרת פרץ בידה של הנאשמת וזו צעקה לעברה: "יא שרמוטה תעזבי אותי, יא זונה" והשתחררה מאחיזתה. לאחר מכן אחזה הנאשמת בכוח בידה של השוטרת פרץ וסובבה אותה, וכתוצאה מכך, נגרמה לשוטרת פרץ נפיחות בידה. השוטרת גרה נחלצה לעזרתה של השוטרת פרץ והשתיים ליוו את הנאשמת לניידת תוך שהיא ממשיכה לקלל. בעת שניסתה השוטרת פרץ להכניס את הנאשמת לניידת,

המשיכה הנאשמת לקלל וירקה בפניה של השוטרת גרה. כאשר הגיעה הנאשמת לתחנת המשטרה, סירבה לבקשת השוטרת פרץ לשבת וצעקה עליה: "מה קרה בעלך לא נתן לך בלילה?".

הנאשמת הורשעה על שבמעשיה תקפה שוטרות באופן שהתקיפה קשורה למילוי תפקידן כחוק, בכוונה להכשיל את השוטרות בתפקידן או למנוע או להפריע אותן מלמלאו.

עובדות כתב האישום המתוקן בתיק התקיפה בכביש

5. ביום 04.12.2018 בשעה 20:30 או בסמוך לכך עמדה הנאשמת עם אופניה ברמזור בצומת שסמוך לרחוב ברוריה בתל אביב. מאחורי הנאשמת נסעו ברכב האחיות ענבל ועמית רחמני יחד עם חברתן. כאשר התחלף האור ברמזור מאדום לירוק השתתתה הנאשמת ולא החלה בנסיעה, וענבל צפרה לה בשל כך. אז עקפה ענבל את הנאשמת תוך שסיננה לעברה "מטומטמת". בעקבות זאת, החלה הנאשמת לנסוע בעקבות רכבן של הבנות כאשר היא צועקת לעברם לעצור את הרכב. בשלב מסוים הצליחה הנאשמת להדביק את רכב המתלוננות. הנאשמת השתוללה תוך שהיא "דופקת" על מכסה המנוע של הרכב ועל שמשותו, בין היתר באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלה ותוך שהיא מקללת את הבנות וצועקת בקול רם. עמית יצאה מהדלת שליד תא הנהג והנאשמת רצה לעברה והחלה לתקוף אותה בכך שמשכה בשיערה. שני עוברי אורח שהיו במקום ניסו לנתק את הנאשמת מעמית אולם זו אחזה ומשכה בשיערה של עמית. בשלב זה יצאה ענבל מהרכב וניסתה להפריד. לאחר שעוברי האורח הצליחו להפריד בין הנאשמת לעמית, המשיכה הנאשמת לקלל את המתלוננות בין היתר במילים "בת זונה, שרמוטה" וכן גרמה נזק לרכושה של ענבל. בעקבות מעשיה של הנאשמת נשבר המגב השמאלי של הרכב שעלות תיקונו עמדה על סך 50 ₪. לאחר הגעת שוטרים למקום, הודיעה השוטרת בת אל בכור לנאשמת על מעצרה וליוותה אותה אל הניידת. הנאשמת יצאה מהניידת בריצה והשוטרת נאלצה לתפוס במעילה והודיעה לה על מעצרה. הנאשמת התנגדה למעצרה בכך שבעטה בשוטרת לכיוון שורש כף ידה השמאלית וסובבה את ידה. כתוצאה מכך נגרמו לשוטרת חבלות בדמות שפשוף דורסלי ורגישות בשורש כף היד. השוטרת נזקקה לחבישה אלסטית ושהתה בחופשת מחלה בת שבוע.

הנאשמת הורשעה על שבמעשיה תקפה את עמית שלא כדין ושלא בהסכמתה, פגעה במזיד ברכבה של ענבל, והתנגדה למעצרה תוך שימוש בכוח.

תסקירי שירות המבחן

6. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 08.07.2019. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשמת אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשמת.

הנאשמת בת 28, רווקה ללא ילדים, התגוררה בשכירות בתל אביב. סיימה לאחרונה לימודים במכינה לקראת לימודים בבית ספר למשחק ועבדה כמלצרית במסעדה.

לנאשמת 12 שנות לימוד והיא בעלת תעודת בגרות חלקית. שירתה שירות צבאי סדיר בתפקיד נהגת ואף

המשיכה לשרת מספר חודשים בשירות קבע. בילדותה איבדה את אביה ובנעוריה סבלה מקשיים משפחתיים שונים. כיום היא אינה בקשר עם שלושה מאחיה.

הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות בפלילים. באותה עת היה תיק התקיפה בכביש תלוי נגדה כתיק מב"ד.

הנאשמת ייחסה למעורבותה בו סערה רגשית שחוותה בעת האירוע אשר הובילה לתגובתה האלימה.

בהתייחס לעבירה בתיק תקיפת השוטרים, קיבלה הנאשמת אחריות חלקית על ביצועה. הנאשמת מסרה שבאותה תקופה הייתה חלק מארגון אוהדי קבוצת כדורגל שחבריו נטו לנהוג באגרסיביות ובאלימות מילולית ופיזית בעת משחקי הקבוצה. עוד מסרה שביום האירוע שתתה אלוהול. לדבריה לאחר שהסתיים המשחק ובמהלך התגודדות של אוהדים ושוטרים במקום, הבחינה בשוטרת נפגעת העבירה כשהיא אוחזת בתוקפנות בידה של אחת האוהדות. בתגובה צעקה על השוטרת וקיללה אותה, וזו מצדה תפסה אותה ואזקה את ידיה. הנאשמת מסרה שדחפה את השוטרת בניסיון להשתחרר מאחיזתה. לדבריה נהגה באלימות בסיטואציה שנוצרה שכן חשה שנעשה אי צדק כלפי האוהדים עת הופעל כלפיהם כוח מיותר מצד השוטרים.

כיום מרגישה הנאשמת תחושות מבוכה וחרטה על התנהגותה. לדבריה עזבה את ארגון האוהדים שכן מעורבותה בעבירה על החוק והתנהלותה האלימה, נבעה מהשתייכותה לאותו ארגון בעל דפוסים אלימים.

בהתייחסה לשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, סיפרה שהחלה להשתמש באלכוהול ובקנאביס באופן מזדמן ובנסיבות חברתיות מאז שהייתה בת 20 ועד היום. הנאשמת שללה תלות או שימוש לרעה בחומרים אלה.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: רקע משפחתי מורכב כמפורט בתסקיר; חווית אבדן אב לא מעובדת והשלכותיה על מצבה הרגשי ועל התנהגותה; מיעוט גורמי תמיכה; נטייה להתנהגות אלימה במצבים של מתח נפשי או אי צדק; השתייכות לארגון בעל מאפיינים אלימים עד לפני תקופה קצרה.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: יכולת להיעזר בגורמי טיפול; מוטיבציה לשינוי ולשילוב בהליך טיפולי כמו גם פנייה לגורמי טיפול בתחום בריאות הנפש; שאיפות מקצועיות ותפקוד תעסוקתי תקין; שיתוף פעולה עם שירות המבחן; קבלת אחריות מסוימת על ביצוע העבירה; היעדר הרשעות קודמות; הבעת תחושות צער וחרטה על העבירה.

לאור כל האמור, המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשמת בהליך אבחון פסיכיאטרי ובטיפול רגשי שיפחית את הסיכון למעורבותה בעבירות על החוק. לצורך כך הומלץ על דחיית הדיון.

7. **בתסקיר משלים מיום 07.11.2019** צוין שחרף מאמצים רבים ליצור עמה קשר, ניתקה הנאשמת קשר עם שירות המבחן. לפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינה.

8. **תסקיר משלים נוסף הוגש ביום 20.01.2020**, זאת בעקבות דיון שנערך במעמד הצדדים שבו ביקשה ההגנה להעניק לנאשמת הזדמנות נוספת ובית המשפט נעתר לבקשתה. על פי התסקיר, הנאשמת לא התייצבה פעם נוספת לפגישה שנקבעה לה בשירות המבחן. ברם לאחר מועד הפגישה פנתה לשירות המבחן, הודיעה ששבה להתגורר בבית משפחתה במושב, וביקשה להעביר את תיקה למחוז דרום. לפיכך התבקשה תקופת דחייה נוספת לצורך העברת התיק למחוז דרום.

9. **בתסקיר משלים מיום 30.04.2020** צוין שבפגישה שנערכה עמה הודיעה הנאשמת שהיא בהריון ומתגוררת יחד עם בן זוגה בבית אמה, וכן שהשתלבה בעבודה כסייעת בגן ילדים. הנאשמת החלה באבחון פסיכיאטרי אך מסרה שבכוונתה להמשיכו אצל רופא אחר. כן הביעה רצון להשתלב בטיפול פסיכולוגי באמצעות קופת חולים ובטיפול קבוצתי באמצעות שירות המבחן. בשל מגפת הקורונה לא התקיימו מפגשים של קבוצות טיפוליות והנאשמת הוכנסה לרשימת המתנה. במהלך תקופת הדחייה שוב ניתקה קשר עם שירות המבחן למשך חודשיים. לבסוף נוצר עמה קשר טלפוני והיא מסרה לשירות המבחן עדכון אודות מצבה.

לאור כל האמור ונוכח מגפת הקורונה שפגעה ביכולתה של הנאשמת להמשיך ולקדם את ענייניה הטיפוליים, ובהתחשב בהבעת הנכונות מצדה לקדם, המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת.

10. **בתסקיר משלים מיום 17.02.2021** צוין שבמהלך תקופת הדחייה עמדה הנאשמת בקשר רציף ויציב עם שירות המבחן ושיתפה באופן אותנטי בפרטים אודות מצבה וקשייה. הנאשמת מסרה שבשל רשימות ההמתנה הארוכות, טרם החלה בטיפול פסיכולוגי מטעם קופת החולים. הנאשמת השתלבה בקבוצה טיפולית מטעם שירות המבחן שנגדעה לאחר שני מפגשים בשל הסגר שהוטל במדינה. שירות המבחן המליץ על דחייה נוספת לאור יכולתה של הנאשמת להפיק תועלת מההליך הטיפולי ולאור רצונה להמשיך בו.

11. **תסקיר משלים אחרון הוגש ביום 03.05.2021**. הנאשמת עדכנה את שירות המבחן על כך שנפרדה מבן זוגה ואבי בנה. אשר למצבה הכלכלי מסרה שאמה ובן זוגה לשעבר מסייעים לה, אולם האחרון אינו משלם מזונות באופן סדיר. הנאשמת מסרה שהיא אינה יכולה להשתלב בעבודה משום שבנה אינו רשום למסגרת חינוכית, אך הביעה שאיפות ללמוד ולרכוש מקצוע. הנאשמת המשיכה להתייב למפגשים במסגרת הקבוצה הטיפולית תוך שיתוף רגשי פתוח, ותוך שהיא חשה בוושה ותסכול מהתנהגותה בעת האירוע. שירות המבחן התרשם ממודעות עצמית גבוהה של הנאשמת, יכולת התבוננות ובחינה עצמית טובות, ורצון אותנטי לעבור תהליך טיפולי משמעותי. הנאשמת עצמה אישרה שהיא נתרמת מההליך הטיפולי והוא מהווה גורם תמיכה משמעותי עבורה.

לאור כל האמור ובפרט נוכח התהליך החיובי והמשמעותי שעברה, **המליץ שירות המבחן על ענישה טיפולית במסגרת צו מבחן למשך שנה. עוד הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף 140 שעות**, שלא יפגע במאמצי שיקומה ויאפשר לה לגדל את בנה ולהשתלב בלימודים. כן הומלץ על **הטלת פיצוי לנפגעת העבירה** שיחולק לתשלומים רבים בשל מצבה הכלכלי הירוד.

אשר לשאלת ההרשעה, המליץ שירות המבחן **לבטל את הרשעת הנאשמת**, בין היתר נוכח היעדר עבר פלילי, הבעת חרטה כנה, חלוף זמן, הליך טיפולי משמעותי אשר מצמצם את הסיכון להישנות עבירות אלימות, ושאיפותיה להשתלב בלימודי משפטים.

תמצית טיעוני הצדדים וראיותיהם לעונש

12. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגשו תמונות הפגיעה שנגרמה לשוטרת מעיין פרץ ומסמכים רפואיים בעניינה. השוטרת עצמה העידה כעדה מטעם המאשימה לעונש וסיפרה על הפגיעה הקשה שנגרמה לה כתוצאה מהאירוע. בעדותה סיפרה שמאז האירוע בשל בטרומה שחוותה, לא עבדה באירועי ספורט,

ושמאז ועד היום היא "סוחבת את הפגיעות" ויצאה מהאירוע פצועה בגוף ובנפש. לשאלת ההגנה השיבה שבעקבות הפגיעה גובסה ידה למשך מספר ימים והרופא שבדק אותה מסר לה ששברה את אחת העצמות בפרק כף ידה. אציין שנושא השבר לא מתבטא בתעודות הרפואיות.

עוד אציין שעם סיום עדותה פנתה הנאשמת אל השוטרת פרץ מיוזמתה ובאופן ספונטני וביקשה את סליחתה.

13. באת-כוח המאשימה, גב' טליה סודרי, עתרה לגזור על הנאשמת עונש בן 6 חודשי מאסר בפועל, אפשר בעבודות שירות בכפוף להתאמתה, לצד מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי לנפגעות העבירה עמית (תיק התקיפה בכביש) ולשוטרות פרץ ובכור (תיק תקיפת השוטרות). אשר למתחם העונש ההולם, טענה למתחם עונש מאוחד בשני התיקים שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בהתייחס למיקומה של הנאשמת בתוך המתחם, טענה שיש למקום אותה בתחתיתו. בטיעוניה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו ובהם שמירת הסדר הציבורי, וההגנה על הממונים על אכיפת החוק. כן הדגישה את חלקה המשמעותי של הנאשמת בעבירות. אשר לשאלת ההרשעה טענה שאין מקום לביטול הרשעה משום שנאשמת לא עומדת במבחנים שהותוו בפסיקה. לתמיכה בטיעוניה הפנתה לפסיקה.

14. עו"ד ארי שמאי, אשר לימד סניגוריה על הנאשמת, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, דהיינו לבטל את הרשעת הנאשמת ולהסתפק בצו של"צ וצו מבחן. בטיעוניה הפנה להליך השיקומי המשמעותי שעברה הנאשמת ולסיבות שבגינן המליץ שירות המבחן המלצה חיובית. הוסיף והדגיש שהנאשמת נעדרת עבר פלילי, קיבלה אחריות על העבירות שעברה, הודתה בהן, וחשה בושה וצער על מעורבותה בהן. בא-כוח הנאשמת חלק על עמדת המאשימה בעניין מתחם העונש ההולם וטען שהמתחם נע בין מאסר מותנה ועד למאסר עבודות שירות. לחלופין טען שגם אם ייקבע שהמתחם מתחיל במאסר בעבודות שירות אזי יש הצדקה לחרוג ממנו לקולה משיקולי שיקום. בהתייחס לפיצוי לנפגעי העבירות טען שלא הוכחו פגיעות בשוטרות מלבד נפחות, וביקש להתחשב בכך שנאשמת היא אם חד הורית ואינה עובדת.

15. ברשות בית המשפט ולאחר שהסתיימו הטיעונים לעונש, העידה אמה של הנאשמת על פי בקשתה. בדבריה ביקשה להדגיש שבתה נמצאת כיום "במקום אחר" ולא במקום שבו הייתה בעת שנעברו העבירות, שעשתה תפנית בחייה, שהיא מצטערת על מה שעשתה, ושהיא "לוקחת אחריות על בנה". האם ביקשה מבית המשפט לתת לבתה הזדמנות.

דברי הנאשמת

16. הנאשמת ניצלה את זכותה למילה האחרונה. בדבריה לפניי אמרה כך: **"אני מצטערת. אני לוקחת אחריות מלאה על כל מה שעשיתי. אני מאוד אשמח אם תאשרו לי את אי ההרשעה. אני רוצה להמשיך בחיים ולחנך את הילד שלי ולשמש לו לדוגמה. אני מצטערת"**.

דיון והכרעה

ביטול הרשעה

17. מצאתי שלא ניתן לבטל את הרשעת הנאשמת כיוון שהיא אינה עומדת בקריטריונים שהותוו בהלכה

הפסוקה ועל כן תיוותר הרשעתה על כנה.

18. בא-כוח הנאשמת ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתה של הנאשמת נוכח פגיעתה הצפויה של ההרשעה בעתידה ומנימוקי שירות המבחן.

19. כידוע, ביטול הרשעה הוא חריג לכלל שלפיו מי שנמצא אשם בדין יורשע בפלילים.

המבחנים לביטול הרשעה נקבעו בפסק הדין המנחה - ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל** (21.08.1997) (להלן: "**הלכת כתב**"). נפסק שם כי כדי להימנע מהרשעתו של נאשם, עליו להוכיח שמתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים: הראשון - הרשעתו צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו; והשני - סוג העבירה, על רקע נסיבות המקרה, מאפשר לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה.

20. בהתייחס לתנאי בדבר הפגיעה החמורה בשיקומו של הנאשם, פגיעה שעלולה להיגרם מעצם הרשעתו, נפסק שעל בית-המשפט להשתכנע כי: "**הפגיעה בנאשם הכרוכה בהרשעה אינה שקולה כנגד מידת הפגיעה באינטרס הציבורי בשל ביטול ההרשעה**" (ע"פ 3554/16 **יעקובוביץ נגד מדינת ישראל** (11.06.2017)).

21. עוד נקבע בפסיקה כי יש להצביע על נזק מוחשי קונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ואין די באפשרויות תיאורטיות עתידיות (רע"פ 9118/2012 **פריגין נגד מדינת ישראל** (01.01.2013)).

22. מצאתי שהנאשמת אינה עומדת בשני התנאים שנקבעו בהלכת כתב.

אשר לתנאי הראשון, לא הונחה לפניי תשתית המוכיחה נזק קונקרטי שייגרם לנאשמת כתוצאה מהרשעתה. לעניין זה אבהיר שאין די בכוונה התיאורטית שטרם באה לעולם ללמוד משפטים.

אשר לתנאי השני, נוכח חומרתן היחסית של העבירות שנעברו בשני האירועים, אשר כללו נקיטה באלימות נגד אזרחית ונגד שלוש שוטרות לרבות יריקה בפניה של אחת מהן ופציעת שתיים נוספות, הרי שלא ניתן לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הגמול וההרתעה המתחייבים במקרה זה. והדברים אמורים בפרט משעסקין בתקיפת שוטרות בנסיבות מחמירות, עבירת פשע שבצדה נקבע עונש מזערי.

קביעת מתחם העונש ההולם

23. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

תיק תקיפת השוטרים

24. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה:

ערך ההגנה על שלמות גופם, שלווה נפשם וחירות פעולתם של שוטרים אשר עוסקים במלאכת אכיפת החוק;
ערך מניעת הפגיעה ביכולתם של גורמי אכיפת החוק למלא את תפקידם;
ערך ההגנה על שלטון החוק וכיבוד החוק;
ערך השמירה על הסדר הציבורי במרחב הציבורי;
ערך שמירת הביטחון והסדר באירועי ספורט, הן במגרשים והן בסביבתם.

אוסף שתקיפת שוטרים שעה שאלה ממלאים את תפקידם על פי דין, מגלמת בחובה חומרה כפולה. מחד גיסא מדובר באלימות אשר פוגעת בגופם, בשלוות נפשם, בחירות פעולתם, ובכבודם של השוטרים עצמם. מאידך גיסא, ובמישור רחב יותר, נפגעים גם שלטון החוק, חובת הציות לחוק ויכולתם של השוטרים למלא את תפקידם באכיפת החוק, בשמירת הסדר הציבורי ובהגנה על בטחון הנפש והרכוש.

לפיכך גילה המחוקק דעתו להחמיר בעבירות נגד שוטרים בקובעו לצדן עונש מזערי.

על עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274 לחוק שהיא עבירה מסוג פשע, נקבע עונש מאסר מקסימלי בן חמש שנות מאסר ולא פחות משלושה חודשים.

על עבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק שהיא עבירה מסוג עוון, נקבע עונש מאסר מקסימלי בן שלוש שנות מאסר ולא פחות משבועיים.

25. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** - משמעותית. הנאשמת התנהגה בצורה בריונית, ברוטלית ואלימה כלפי השוטרים בלי שקדמה לכך כל התגרות מצדן. מעשיה גרמו לשוטרת פרץ חבלה ונזק נפשי. בצד האלימות נקטה הנאשמת בלשון גסה שכללה שלל קללות ועלבונות שהוטחו בשוטרים על לא עוול בכפן. מדובר במעשים חמורים אשר פגעו בגופן ובכבודן של השוטרים כעובדות ציבור וכבני אדם.

26. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת פסקי דין בעבירות דומות מעלה שככלל נוהגים בתי המשפט לגזור עונשים במנעד רחב אשר צדו המקל עומד על מאסר קצר בעבודות שירות וצדו המחמיר עומד על מאסר בפועל מאחורי סורג ובריוח והכול לצד עונשים נלווים.

לצורך גיבוש מסקנותי עיינתי בפסקי הדין שלהלן הרלוונטיים לעניינו בשינויים המתחייבים:

א. רע"פ 4244/19 **טובול נגד מדינת ישראל** (26.06.2019): ביהמ"ש העליון דחה

בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ונידון לעונש של **מאסר בפועל למשך חודש ויום אחד לצד מאסר על תנאי**. הנאשם סירב לפנות לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ערעור הנאשם לביהמ"ש המחוזי, נדחה. בנסיבות התיק, הגיעו שלושה שוטרים לדירת הנאשם וביקשו לעכבו לחקירה. הנאשם דחף את אחד השוטרים ובהמשך צעק והשתולל תוך שהפיל את עצמו ואת השוטר לרצפה. שוטר נוסף שנכח במקום ניגש לסייע במעצר וננשך על-ידי הנאשם בבטנו באופן שגרם לו לחבלה - נפיחות ואדמומיות. ביהמ"ש השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין חודש אחד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ב. ע"פ (מחוזי י-ם) 33814-05-17 **פרץ נגד מדינת ישראל** (08.05.2018):

ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפת שוטר ושנידון **לחודשיים מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים**. בנסיבות התיק, בעת ששוטר רשם דו"ח לנאשם, תפס הנאשם את ידו של השוטר, חטף מידי את תעודת הזהות שלו והשליך אותה לשיחים תוך שאמר לשוטר: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק", וכן: "אני לא בא אתך לשום מקום". בהמשך דחף את השוטר ולא אפשר לו לאוזקו. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים - בצדו הנמוך עומד על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, ובצדו המחמיר עומד על שישה חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס. ביהמ"ש המחוזי קבע שלא נפלה טעות בגזר דינו של בית-משפט קמא, הן במתחם הענישה שנקבע, והן בעונש המתאים בגדרי המתחם.

ג. ע"פ (מחוזי י-ם) 10940-09-17 **מדינת ישראל נגד סרוסי** (21.01.2018):

ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעור המדינה על הכרעת הדין והרשיע את הנאשם בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות חלף עבירה של תקיפת שוטר, ובאיומים. עונשו של הנאשם, שנידון בבית משפט קמא **לצו של"צ ולמאסר מותנה**, נותר על כנו. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם עקב דיווח על אירוע של אלימות במשפחה. הנאשם איים על השוטרים תוך שהוא מניף לעברם מקל. בהמשך התנגד למעצר, דחף את אגרופו ופגע בפניו של אחד השוטרים בעת שבידו השנייה אחז את ידו של השוטר בחוזקה, לחץ על תרסיס פלפל ודחף את השוטר בראשו, עד אשר ניתז תרסיס הפלפל על פניו של השוטר. כתוצאה מכך, נפלו הנאשם והשוטר על הדשא. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן מספר חודשים בעבודות שירות ועד מאסר ממש למשך 12 חודשים, והחליט לסטות מהמתחם לצורכי שיקום.

ד. ת"פ (קריות) 18893-12-19 **מדינת ישראל נגד איכילוב איצילוב**

(05.07.2020): הנאשם נידון ל-**6 חודשי מאסר, 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 5,000** לאחר שהורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ושלוש עבירות איומים. הנאשם דחף שוטר בפניו ובחזהו באמצעות ידו, הכה בפניו בחוזקה במכת אגרוף וניסה להכותו במכת אגרוף נוספת שלא פגעה בו. במהלך מעצרו איים על השוטר שעצר אותו. בהמשך לכך ובהיותו בתחנת המשטרה איים על שוטרת. בהמשך לאלה ובעודו שוהה בתא המעצר בעט ברגלה של שוטרת ואיים עליה.

ה. ת"פ (י-ם) 49351-11-16 מדינת ישראל נגד אבו ננה (15.01.2020): הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 2,500 ₪. הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות בשיבוש מהלכי משפט ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בנסיבות התיק, שוטרים שטיפלו באירוע רכב חשוד, ביקשו מהנאשם לצאת מן הרכב שבו נהג. בתגובה לכך, קילל הנאשם את השוטרים, התנגד למעצר, והכה באמצעות מרפקו בפניו של שוטר. כאשר ישב בניידת המשטרה ובעודו בדרך אל תחנת המשטרה, בעט במושב שבצד הנהג. עת הגיע לתחנת המשטרה תקף שוטר נוסף והמשיך להשתולל ולקלל.

ו. ת"פ (רמ') 20422-10-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' גורמס (03.11.2016): הנאשם נידון לחודשיים מאסר בעבודות שירות, ארבעה חודשי מאסר על תנאי, פיצוי בסך 500 ₪ למתלונן וצו מבחן, לאחר שהורשע על פי הודאתו, בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. בנסיבות התיק, בעת הפגנה, החלו מפגינים לרדת אל הכביש ולהפריע לתנועה ולסדר הציבורי. אחד השוטרים אחז במפגין שירד אל הכביש והרחיקו אל עבר המדרכה. אז התפרץ הנאשם בריצה לעבר השוטר חבט בו בלסתו הימנית באמצעות ידו והכה בעורפו. כתוצאה מכך, סבל השוטר מסחרחורת וכאבים בחלק הימני של פניו.

ז. ת"פ (חיפה) 20677-01-12 מדינת ישראל נגד מישר (04.03.2015): הנאשם הורשע בהפרעה לשוטר, ונידון למאסר מותנה וקנס. בנסיבות התיק, בעת ששוטר ערך חיפוש בביתו של הנאשם, הכניס הנאשם סם לפיו. כשביקש השוטר מהנאשם להוציא מפיו את הסם, בעט הנאשם בשוטר ודחף אותו. כשהשוטר ניסה להשתלט על הנאשם, היכה אותו הנאשם בידו, שרט אותו בציפורניו והיכה אותו בבטנו. במהלך האירוע נפצע השוטר ברגלו, נשרט בידו ונגרם לו שפשוף ביד.

ח. ת"פ (ב"ש) 411-11-12 מדינת ישראל נ' אבו מדינם (27.01.2014): הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון באיומים ותקיפות שוטרים ונידון לחודש מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪. בגזירת העונש העניק בית המשפט משקל למצבו הרפואי. בנסיבות התיק, הגיעו שוטרים יחד עם נציגי הביטוח לאומי לחצר בית כדי לממש צו של הביטוח הלאומי. הנאשם שמתגורר בסמוך לאותו בית, הבחין בשוטרים, והחל לצעוק לעברם, סירב להזדהות ואיים על השוטרים. בהמשך לכך חלה הסלמה באירוע והנאשם תקף את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בשתי ידיו, הכה שוטר אחר במכת אגרוף בעינו, ונשך שוטר שלישי בידו בחוזקה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה לאחד השוטרים חבלה של ממש בדמות סימן נשיכה באמה עם נפיחות קלה, ולשוטר אחר נגרמו חבלות של ממש בדמות חתך ביד ורגישות באזור בית החזה.

וראו גם: רע"פ 7641/14 אלטורי נגד מדינת ישראל (30.11.2014); רע"פ 4592/14 סרגייב-רוטמן נגד מדינת ישראל (25.08.2014); רע"פ 2222/13 חיחיאשוילי נגד מדינת ישראל (02.05.2013);

רע"פ 1961/11 **שעבאן נגד מדינת ישראל** (10.03.2011).

27. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **היעדר תכנון;** העבירה נעברה ללא תכנון מוקדם אלא כהתפרצות אלימה וספונטאנית.

ב. **חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירה;** הנאשמת היא שנושאת במלוא האחריות לדברים שאמרה, למעשים שעשתה, ולעבירה שעברה. האירועים התרחשו ביוזמתה והיו פרי התנהגותה האנטי-סוציאלית ושלוחת הרסן באירוע.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** על פי כתב האישום המתוקן כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרמה לשוטרת פרץ נפיחות בידה. השוטרת העידה בשלב הטיעונים לעונש על שהיה צורך לקבע את ידה בגבס למשך שבוע. עוד העידה שבשל הרושם הקשה שהותיר בה האירוע, היא נמנעת מלעבוד באירועי ספורט עד לעצם היום הזה. לכך יש להוסיף את גם את הפגיעה הפיזית בשוטרת גרה ואת הפגיעה בכבודן של שתי השוטרות.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה;** הנאשמת מסרה לשירות המבחן שברקע לעבירה עמדה השתייכותה לארגון אוהדים בעל דפוסים אלימים ותחושות של חוסר צדק מצד המשטרה נוכח הפעלת כוח בלתי מוצדק כלפי אוהדי קבוצתה. עוד מסרה שהייתה בעת האירוע תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן התרשם שברקע לעבירה עומד קושי בשליטה בכעסים ונטייה להתנהגות אימפולסיבית ותוקפנית בעתות מצוקה.

28. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר ממש, והכול לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.**

תיק התקיפה בכביש

29. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה: ערך מניעת פגיעה בשלוות נפשו, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט; ערך ההגנה על רכושו של הזולת; ערך מניעת הפגיעה ביכולתם של גורמי אכיפת החוק למלא את תפקידם; וערך השמירה על שלטון החוק.

30. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה מבוטלת. אירוע זה של בריונות כביש, כלל מספר שלבים שבכל אחד מהם נקטה הנאשמת באלימות פיזית ומילולית שהלכה והסלימה, ושיאה היה בתקיפתן של בת-ריבה של הנאשמת ושל שוטרת שנקראה לטפל באירוע. יש להזכיר שתקיפת השוטרת לא יוחסה לנאשמת

בהוראות החיקוק אלא רק בעובדות.

31. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, בחינת גזרי דין בעבירות דומות מעלה שבתי המשפט נוהגים לגזור על הנאשמים עונשים במנעד רחב שבין מאסר על תנאי לצד רכיבי ענישה נלווים ועד מאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי ועונשים נלווים נוספים. אציין שנסיבות האירוע ייחודיות ועל כן היה קושי במציאת פסקי דין שעוסקים באירוע זהה לחלוטין. עם זאת, ניתן להסיק מסקנות מפסקי דין אלה על דרך ההשוואה המושכלת.

לצורך גיבוש מסקנותי עיינתי בפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 1931/15 מויססקו נגד מדינת ישראל (26.03.2015): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בחבלה במזיד לרכב, ונידון **לצו של"צ, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי**. בנסיבות התיק, ירד הנאשם מאופנועו בעת עצירה ברמזור אדום ופגע במזיד ברכבו של נהג רכב סמוך, בכך שניפץ את חלון הרכב באמצעות קסדה. כתוצאה מניפוץ החלון נפצע המתלונן בשפתו. בית משפט קמא קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר על תנאי לצד פיצוי, ועד ל- 4 חודשי מאסר בפועל בצירוף רכיבים עונשיים נוספים כדוגמת קנס ופיצוי. הנאשם ערער לבית המשפט המחוזי על כך שהרשעתו לא בוטלה וערעורו נדחה.

ת"פ (רמ') 29727-05-17 מדינת ישראל נגד ישראלי (17.12.2019): הנאשם נידון **למאסר על תנאי, קנס ופיצוי**, לאחר שהורשע בתקיפה ובחבלה במזיד ברכב. בנסיבות התיק, במהלך ויכוח על חנייה, דחף הנאשם יחד עם אחר את המתלונן, חבט בחזהו במכת אגרוף ובעט במראת צד שמאל של רכבו. כתוצאה ממעשיו נגרם נזק למראת הרכב שעלות תיקונו עמדה על סך 664 ₪. הוחלט להותיר את הרשעת הנאשם על כנה.

ת"פ (ת"א) 35997-04-17 מדינת ישראל נגד סאבא (27.03.2018): הנאשם נידון **לצו של"צ, מאסר על תנאי ופיצוי**, לאחר שהורשע בתקיפה ובחבלה במזיד ברכב. בנסיבות התיק, על רקע סכסוך בדרך, תקף הנאשם את המתלונן במכות אגרוף בפניו מבעד לחלון המונית שבה נהג. הנאשם שבר את מגן השמש של דלת המונית וגרם לנזק בשווי 2,500 ₪. נקבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי שלצדו צו של"צ, ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

ת"פ (רמ') 53100-08-15 מדינת ישראל נגד אזברגה (16.01.2017): הנאשם נידון ל- **3 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים** לאחר שהורשע בניסיון תקיפה ובחבלה במזיד ברכב. בנסיבות התיק, בעקבות ויכוח בנוגע למיקום בתור לבדיקות רישוי של רכביהם, חבט הנאשם ברכבו של המתלונן באמצעות מתקן עיתונים מברזל וניסה להכות את המתלונן דרך חלון הנהג באמצעות המתקן. בהמשך נטל פטיש שנועד לשבירת זכוכיות והניפו אל עבר המתלונן כדי לפגוע בו, אך נבלם על ידי אחרים שמנעו זאת ממנו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם לרכבו של המתלונן נזק בשווי כולל של 4,689 ₪. נקבע שמתחם העונש ההולם נע בין צו של"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

אשר להתנגדות למעצר, מצאתי שבמקרים דומים נוהגים בתי המשפט לגזור עונשים במנעד רחב שבין מאסר על תנאי שלצדו קנס או של"צ ועד מאסר קצר, אפשר בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ראו לדוגמה: ת"פ (י-ם) 10560-03-19 מדינת ישראל נגד ברבר (14.07.2020); ת"פ (י-ם) 27444-01-14

מדינת ישראל נגד ברהום (26.02.2017); ת"פ (כ"ס) 7806-09-13 מדינת ישראל נגד גואטה (15.02.2016); ת"פ (ת"א) 33961-08-13 מדינת ישראל נגד מור (08.09.2014).

32. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. היעדר תכנון; גם אירוע זה התרחש בעקבות התפרצות ספונטנית של הנאשמת וללא תכנון מוקדם.

ב. חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירה; האירוע החל בעקבות התגרות מצדה של ענבל שעקפה את רכבה של הנאשמת ברמזור וסיננה לעברה "מטומטמת". אף שהנאשמת הגיבה להקנטה מצד ענבל ולא יזמה את העימות, תגובתה האלימה עמדה בדיספרופורציה להתגרות ועל כן חלקה באירוע משמעותי ורב וכך גם אחריותה להסלמתו.

ג. הנזק שנגרם מביצוע העבירה; כתוצאה ממעשיה של הנאשמת נגרמו נזקים לגוף ולרכוש. הנאשמת שברה את המגב השמאלי ברכבה של ענבל שעלות תיקונו עמדה על סך ₪ 50; הנאשמת גרמה לשוטר בכור לחבלות גופניות בדמות שפשוף בשורש כף היד ורגישות באותו איזור שהצריכו חבישה אלסטית וחופשת מחלה בת שבוע ימים; ולא להאילן להוסיף גם את הפגיעה הנפשית בנפגעי העבירה אשר מובנית בעבירות מסוג זה.

33. בהתאם לתיקון 113 לחוק (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין צו של"צ שלצדו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, ועד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

חריגה ממתחם העונש ההולם לצרכי שיקום

34. האפשרות לחריגה ממתחם ההלימה לצרכי שיקום קבועה בסעיף 40(א) לחוק שזו לשונו:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה הומצא כי הנאשם השתקם או כי סיכויי שישלם ששישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם לקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות עלנקיטתאמצעי שיקומו כי לפיה הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 אולפיפקודתהמבחן] נוסחחדש] התשכ"ט-1969".

סעיף 40ד(ב) לחוק קובע שבמקרה שבו היו מעשי העבירה ומידת אשמתו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן.

בע"פ 4802/18 פלוני נגד מדינת ישראל (29.01.2019) התייחס בית המשפט העליון (כב' השופט י' וילנר) לחשיבותו של הליך השיקום בקידום האינטרס הציבורי. מפאת חשיבותם, מצאתי להביא את דברי בית המשפט

כלשונם:

"ודוק: חשיבותו של ההליך השיקומי, המסייע לנאשם לצאת ממעגל העבריינות ולהשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי, אינה נעוצה אך בטובתו של הנאשם, וההתחשבות בשיקולי שיקום אינה בבחינת הפעלת "מידת הרחמים" או התנהלות של לפני משורת הדין. אדרבה, יש בשיקולים אלה כדי לקדם את האינטרס של כלל הציבור, ואף להגן על קורבנות פוטנציאליים - לא פחות, ולעיתים אף יותר, משיקולי ההרתעה".

35. בחינת נתוני הנאשמת, נסיבותיה האישיות, ההליך הטיפולי המשמעותי שבו נטלה חלק, חלוף הזמן והמלצת שירות המבחן, שכנעוני שיש סיכוי של ממש להצלחת שיקומה ועל כן מצאתי שיש להעניק מעמד בכורה לשיקולי השיקום, להעדיף על פני שיקולי ההלימה וההרתעה. בהתאם לכך מצאתי שיש לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולים אלה.

על פי התסקיר האחרון, ממשיכה הנאשמת ליטול חלק בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, משתפת פעולה באופן מלא, וניכר שהיא נמצאת בהליך התבוננות ובחינה עצמית של רגשותיה, ועיבוד אירועי חייה המורכבים. שירות המבחן התרשם שהנאשמת שואפת לשנות את דפוסי התנהגותה האלימים והיא בעלת רצון אותנטי לעבור תהליך טיפולי משמעותי ולרכוש כלים להתנהלות מקדמת בכל תחומי חייה. הנאשמת עצמה מסרה שהקבוצה הטיפולית משמעותית עבורה, מהווה מקום לביטוי רגשי וגורם תמיכה משמעותי עבורה, והיא מפיקה ממנו תועלת. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשמת **"... עברה ועודנה עוברת תהליך משמעותי, אשר מהווה גורם מצמצם סיכון להישנות ביצוע העבירות בתחום האלימות"**.

נוסף על אלה הנאשמת הפכה אם לתינוק והיא מביעה רצון ללמוד, לרכוש מקצוע, לפתח עצמאות כלכלית, ולנהל אורח חיים חיובי ויציב. הנאשמת קיבלה אחריות מלאה על מעשיה והביעה צער וחרטה כנים עליהם לרבות בדבריה לפני ולרבות באופן ישיר ומיוזמתה עת העידה השוטר פרץ. לאלה יש להוסיף שלא נפתחו נגד הנאשמת תיקים חדשים במהלך תקופת הטיפול.

36. מסיבות אלה, מצאתי אפוא שיש הצדקה לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם כדי לתמוך בשיקומה של הנאשמת ולפתוח עבורה פתח לתיקון בלי להכתימה בכתם המאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

37. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, מעבר להליך הטיפולי המשמעותי, התחשבתי גם **בנסיבות אחרות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה כדלקמן:**

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת;** הנאשמת צעירה כבת 30, מתגוררת בבית אימה, אינה עובדת, ומגדלת את בנה התינוק לבדה. שירות המבחן המליץ להטיל

על הנאשמת עונש חינוכי והרתעתי בדמות צו של"צ כדי שלא להסיג את שיקומה לאחר ולפגוע במאמציה להשתנות ובדימויה העצמי הפגוע ממילא.

ב. **נטילת האחריות של הנאשמת על מעשיה;** הנאשמת הודתה במיוחס לה בשני התיקים, קיבלה אחריות מלאה על מעשיה, התחרטה עליהם, התנצלה, והכתה על חטאה. יש לזקוף אפוא לזכותה של הנאשמת את ההודאה ואת שלל ההנחות המקלות הנגזרות ממנה לרבות הפקת הלקחים הנדרשים, הפנמה, וקבלה לעתיד.

ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות;** העבירה בתיק תקיפת השוטרים נעברה בשנת 2016, והאירוע בתיק התקיפה בכביש התרחש בשנת 2018. מאז שנעברו העבירות האחרונות חלפו כשלוש שנים שבהן לא נפתחו נגד הנאשמת תיקים נוספים. ההגנה בטיעוניה הדגישה שכיום הנאשמת היא "אדם אחר" ושבחלופי הזמן עברה כברת דרך שיקומית משמעותית. דברים אלה נתמכים בהתרשמות שירות המבחן כאמור לעיל. בנסיבות אלה מצאתי שיש להעניק משקל משמעותי לחלופי הזמן.

ד. **היעדר עבר פלילי;** הנאשמת ללא הרשעות קודמות בפלילים.

38. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן רק לעניין סוג העונש ומידתו אולם לא לעניין ביטול ההרשעה כפי שכבר הוסבר לעיל.

בשל מצבה הכלכלי הדחוק של הנאשמת, ובהתחשב בנסיבותיה המשפחתיות המיוחדות, וכיוון שהחלטתי להטיל עליה רכיב עונשי של פיצוי, לא מצאתי שיש לגזור עליה בנוסף גם קנס אף שלכתחילה ראוי היה לעשות כן.

בנסיבות העניין החלטתי לגזור על הנאשמת עונש כולל תוך מתן משקל מרבי לשיקולי השיקום ולנימוקי שירות המבחן.

סוף דבר

39. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. **שירות לתועלת הציבור בן 140 שעות,** בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 30 יום. שירות המבחן יהא רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בפנייה לבית המשפט.

בהתאם לאמור בסעיף 71א(ה) לחוק העונשין, הנאשמת מוזהרת בזאת שעליה למלא אחר הוראות צו השל"צ שאם לא כן, תהיה צפויה לתוצאות האמורות בסעיף 71ד לחוק העונשין, קרי, בית המשפט יהיה רשאי לבטל הצו ולהטיל עליו עונש אחר במקומו.

ב. פיצוי לנפגעות העבירה כדלקמן:

עבור השוטר מעיין פרץ, בסך 2,000 ₪.

עבור השוטר בת אל בכור, בסך 2,000 ₪.

הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.09.2021 ויתר התשלומים בכל 1 בחודש בתשעת החודשים העוקבים. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

ג. מאסר בן שלושה חודשים שאותו לא תישא הנאשמת אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות נגד גוף או נגד רכוש ותורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

ד. צו מבחן למשך 12 חודשים.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אב תשפ"א, 25 יולי 2021, במעמד הצדדים.